

SLOVENSKI NAROD.

Izdaja vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnštvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnštvo naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo poteka koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnštvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 23. decembra.

— Kakor zdravniki okoli nevarno zbolelega, tako opazujejo narodi evropski, njih državniki, diplomati in vojskovodje, krčevito bolelost, ki se je poprijela stare naše Evrope. Tipljejo jej žilo, merijo životno toploto, preudarjajo življenske sile, ugibljejo sem ter tja, ter so naposled soglasni v tem, da žila res mrzlično utriplje, da je životna toplota že močno prekoračila normalno stopinjo, da so vsi drugi simptoni jako opasni, a pri vsem tem si vendar nihče ne upa izreči prave — diagnoze.

Saj je pa diagnoza zares težavna. Dočim nekateri trdijo, da si je bolnik pokvaril želodec z vprašanjem bolgarskim, zagotavljajo drugi, da mu je znana „luknja v Vogeza“ pretresla mozeg in kosti, da ga na drugih mestih ščipljeta irredenta italijanska in rumunska, sploh pa, da se je bolnik pretégnil vsled naloženih prevelikih mu bremen, da

se ga je vsled tega poprijela nevarna bolezen, kateri v navadnem življenji pravimo — motenje ravnotežja.

Rušeno ravnovesje prouzročuje zdravnikom res mnogo preglavice. Stari teoretiki mej njimi svetujejo, da tako stari devici, kakor je naša Evropa, pred vsem treba miru, izkušeni praktiki, pa posebno oni, ki so vsprejeli načelo, da se vsako zlo korenito odpravi le „s krvjo in železom“ v jedno mer trdè, da jej je treba puščati, nadomestiti zastarelo kri s svežo tekočino, ter tako zopet napraviti živahen obtok krvi.

Katero mnenje bode naposled prevladalo, o tem nemamo še gotovosti, kajti kaj pozitivnega se nam ne pove, in z diplomatskih zelenih miz padajo nam le dvomljive drobtine, znane pod oficijalnim ali oficijoznim imenom „dementi“. V tej zadevi je posebno „Fremdenblatt“, glasilo našega vnanjega ministerstva, jako plodovit. V njem se zanikava, da bi grof Kalnoky hotel dati svojo ostavko, kajti v sedanjem težavnem in odgovornosti polnem trenutku niti ne misli, umakniti se s svo ega mesta. Popolnem izmišljena je govornica, da bi se odposlal cesarsk princ ali kdo drugi v Peterburg in kar se tiče potovanja F. M. L. princa Josipa Windischgrätzja, poveljnika druge divizije na Dunaji, je sicer istina, da je že v Berlinu in da ga bode cesar Viljem v advijenci vsprejel, a potovanje njegovo nema političnega pomena, kajti princ potoval je le zaradi rodbinskih razmer, kakor ima vsako leto navado.

Isto tako je neresnično, da bi bila danska princesinja Valdemar v Fredensborgu carju uročila mnogo imenovana diplomatska pisma, kajti tudi ta vest je neosnovana.

Iz teh in podobnih izjav utegnemo sklepati, kaj da ni res, imamo pa še mnogo družih, ki nam dadó premišljati. Tako Pariški listi mnogo pišejo o dogodku, ki se je pretekli četrtek vršil v „Cercle Saint Simon“. Časopis „Patriote“ piše o tem tako: „Kakor znano, sestavljen je „Cercle Saint Simon“ večinoma iz učenjakov, visokih uradnikov in pisateljev najresnejše vrste, iz filozofov in zgodovinpiscev, ki v obče neso tako lahko pristopni entuzijazmu. V ruskem koncertu, ondu prirejenem, za-

pelj so umetniki rusko himno; vse občinstvo v dvorani dvignilo se je pozorno in ganjeno. Ko je utihnil zadnji glas, zaorilo je burno priznanje, katero je še le poglelo, ko je ruski veleposlanik, baron Mohrenheim, dal znamenje, da bi rad govoril. „Gospóda, rekel je, dobro umejem, da Vaše priznavanje velja onemu, ki je nad menoj. V imenu carja se štejem srečnega, da vsprejemem ta pojav.“ To je jako pomenjivo. Jasno je, da mora mej narodi biti globoka simpatija, ako je sicer tako mirni in hladni zbor bil tako naudušen. Mi govorimo o simpatijah. A kadar je čustvo dospelo do tolike stopinje, potem je to kaj več.“

Skoro ne verujemo, da bi ta vest bila resnična, akoravno so jo ponatisnili vsi Dunajski listi, jednako neverjetni Tomaži smo nasproti telegramu, priobčenemu v „Agence Libre“. Temu listu se namreč iz Geneva brzojavlja, da so zaprli pruskega policijskega agenta, Haupta, pri njem pa našli pisma, iz katerih je baje razvidno, da je načelnik Berlinske tajne policije zasnoval na carja atentat, ki bi se bil imel izvršiti meseca marca.

Navadno se take vesti čitajo v šaljivih listih, čudno, da jim dandanes popolnem resni listi, kakor „N. Fr. Presse“ daje prostora. Ali je za tem res kaj resnice, ali pa se vse piše le zategadel, da se prostor izpolni, to je vprašanje, na katero naj blagovoljni čitatelj odgovarja sam. „Mnogo je stvarij mej nebom in zemljo, o katerih se učenjakom niti ne sanja“, pravi že Shakespeare. Ravno tako pa je mnogo vestij po sedanjih časnikih, o katerih ne vemo, kam bi je deli, na resno ali pa na šaljivo stran. Šala je dan danes redka in najboljši dovtipi obtiče človeku pri sedanjih razmerah v grlu, kajti previdnost je jedina in prava modrost. Zatorej hočemo tudi mi biti modri in pokoriti se „prija znanemu migljaju“, da ni dobro, govoriti o vsem in povedati vse, kakor človek poizve.

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor goriški

(VII. seja 20. decembra ob 5. uri zvečer.)
(Dalje in konec.)

Predsednik naznani predlog poslanca Kocijančiča zastran male spremembe v deželni postavi o

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

(Dalje.)

XI.

Polu ure pozneje odšel je Nikolaj Petrovič na vrt v svojo ljubljeno lopico. Tožne misli so ga težile. Prvič izpoznal je jasno razloček mej saboj in sinom; čutil je že naprej, da postane s slednjim dnem le večji in večji. Zaman torej je po zimi v Peterburgu po cele dneve posedal nad novejšimi spisi; zaman poslušal je razgovore mladih ljudi; zaman se je veselil, kadar je mogel izreči tudi svojo besedo v njihove kipeče izreke. „Brat pravi, da imava midva pravo“, mislil je, „in odlagajoč vsako samoljubje na stran, zdi se meni samemu, da so oni dalje od istine kakor mi, ob jednom pa čutim, da imajo oni nekaj v sebi, česar mi nemamo, nekako prednost . . . Mladost? Ne: ni sama mladost. Ali je morebiti ta prednost v tem, da imajo manj plemenitaških sledov kakor mi?“

Nikolaj Petrovič povesil je glavo ter si potegnjl z roko po obrazu.

„A pojezijo zaničevati?“ pomislil je zopet: ne čutiti upliva slikarstva, prirode? . . .“

In ozrl se je na okrog, kakor bi se hotel prepričati, kako bi bilo mogoče, da se ne čuti upliva prirode. Mračilo se je že že: solnce skrilo se je za malo trepetličjo goščo, stoječo polu vrste od vrta: njena senca raztegovala se je brezkončno preko mirnega polja. Mužik jezdil je v lahнем teku na belcu po temni, ozki stezi ob gošči: videlo se ga je vsega natanko, vsega, do zaplate na plečih, dasi je jezdil v senci; prijetno odmerjeno premikale so se konju noge. Solnčni žarki prodirali so z one strani v gozd ter prebijajoč se skozi goščavo oblivali trepetličja debla s tako toplo svetlobo, da so bila podobna smrečjim deblom in je njihovo listje skoro sinjelo; nad njim pa se je bočilo bledosive nebo, katero je zarja jedva rudečila. Lastavice letale so visoko; veter zamrl je popolnem; zapoznele bučele šumele so leno in zaspano v cvetji bezgovca; mušice plavale so nad osamljeno in daleč iztezajočo so vejico. „Kako prijetno je, moj „Bog!“ mislil si je Nikolaj Petrovič in neki priljubljeni stihovi prišli so mu na ustni: vspomnil se je Arkadijevega „Stoff und Kraft“ tor umolknil, vendar še nadalje sedel,

še nadalje izročal se otožni in sladki igri samotnih mislij. Sanjaril je rad; življenje na kmetih razvilo je v njem to sposobnost. Pred nedavnim časom je ravno tako sanjaril, čakaje sina pred obcestno krčmo, od tedaj pa se je zgodila izpremena, opredelili so se tedaj še nejasni odnošaji . . . in kako! Prikazala se mu je zopet pokojna žena, a ne taka, kakeršno je gledal v teku mnogih let, ne kot ljubezniva, dobra gospodinja, temveč kot mlada devojka s tanko postavo, nedolžno vprašajočim pogledom in z debelo ovitimi lasmi nad deviškimi vratom. Spomnil se je kakeršno je videl prvokrat. Tedaj je bil še dijak. Srečal jo je na stopnicah, kjer je stanoval ter nehoté zadel se ob njo, obrnil se, hoteč se oprstiti, a izgovoriti je mogel le: „pardon monsieur“, ona pa je povesila glavo, nasmehnila se ter najedenkrat kakor preplašena zbežala. Stopnicam na ovinku pa se je hitro ozrla nanj, resno držeč se, ter zarudela. In potem, prvi boječji poséti, polubesede, polunasmehi in dvom in žalost in naudušenje in konečno ona kipeča radost. . . . Kam je vse to izginilo? Postala mu je žena in bil je srečen, kakor malokdo na zemlji . . . „No, mislil si je: — ti sladki, prvi trenotki, čemu jih ne uživamo v večnem, negasnočem življenji?“

(Dalje pril.)

varstvu kmetijstvu koristnih tičev. — Utemeljitev pride na dnevni red v prihodnji seji.

Poslanec Del Torre bere obširno poročilo posebnega odseka, v katerem so živo naslikane žalostne razmere prebivalstva na tistih deželnih straneh, katere je posebno hudo zadelo letošnja dolgotrajna suša ter so tudi v poprejšnjih letih trpele po mnogih drugih nezgodah, kakor po trtni bolezni, peronospori, bolezni sviloprejk itd. — Poročilo sklepa z mnogimi predlogi in posebno naj bi deželni odbor naprosil vis. vlado, da dovoli: a) popolen izbris ne-posrednih davkov najhujše zadetih polit. okrajem Gradiškemu, Sežanskemu in deloma Goriškemu za leto 1887., polovico za leto 1888 in tretjino za leto 1889.; — b) stalno zmanjšanje neposrednih davkov v političnih okrajih Goriškem in Gradiškem, katera sta bila pri zadnji uravnavi preveč obložena; odbilo naj bi se najmanj 30 odstotkov sedanjega predpisa; — c) oproščenje hišnega davka za kmetijske hiše na deželi, v katerih stanujejo koloni, kmetijski opravniki in delavci; — d) občno koristna podjetja, pri katerih si bo siromašno ljudstvo lahko zaslužilo vsakdanjega kruha: mej temi podjetji se navajajo nekatere potrebne rečne in potočne uravnave v Furlaniji, grajenje železnice od južne pri Ronkah do Cervinjans in do italijanske meje itd.

Dalje naj deželni odbor naprosi vlado, da dovoli občinam denarne podpore deloma proti povračilu brez obresti v letnih rokih in to za zdravstvena in druga občno-koristna dela, potem tudi pomoč takim revežem, kateri so nezmožni za delo.

Slednjič je naročeno dež. odboru, da priloži svoji peticiji vse prošnje posamičnih občin, cestnih odborov itd. podanih o tej zadevi in da prav nujno priporoči vladi, naj nemudoma preskrbi javna dela in podeli zaproseno pomoč.

Poročevalec žanje pohvalo za izvrstno sestavljeno poročilo in vsi predlogi se vsprejmejo soglasno.

Po predlogih finančnega odseka (poročevalca dr. Gregorčič in dr. Verzegnassi se potrdijo: proračun glavnega zaloga za uboge za leto 1888., račun deželne gluhonemice za l. 1886. in proračun istega zavoda za l. 1888.

Poslanec Ivančič poroča v imenu pravnega odseka o nekkih premenah v postavi zastran varstva divjačine. Vsprejme se dotični načrt postave, po kateri se odločijo za divjad jednake varstvene dobe, kakeršne sta v tej sesiji odločila po dogovoru mej seboj — tudi deželna zbornica tržaški in isterski.

Načrt postave zastran premene §§ 78. občinskega reda (poročevalec dr. Venuti) se potrdi tako-le:

§ 78. Občinskega reda za pokneženo grofijo Goriško in Gradiško od dne 7. aprila 1864 dež. zak. št. 8, kakor je dopolnjen v deželni postavi od dne 7. julija 1877. dež. zak. št. 12, se razveljavi in se bo glasil v prihodnje:

§ 78. Za doklade, ki presegajo 15 odstotkov iz ravnih davkov ali potrošnine, potrebno je dovoljenje deželnega odbora.

Kadar doklade presegajo 50 odstotkov izravnih davkov ali potrošnine, sme jih deželni odbor potrditi samo v porazumu z namestnijo.

Po predlogu peticijskega odseka, (poročevalec Dottori) dovolé se denarne podpore po 100 gld 19 vseučilišnikom in akademikom, — Dunajskim s pogojem, da morajo biti upisani v podporno društvo za bolne dijake na Dunaji in 4 dijakom po 60 gld., o nekaterih dijaških prošnjah pa se prestopi na dnevni red.

Rešijo se še nekatere druge peticije malenkostnega pomena — in ob 7. uri je seja končana.

(VIII. seja dne 21. decembra ob 4^{1/4} uri popoldne.)

Predsednik naznani, da je podal poslanec Ivančič naslednji predlog:

Naročuje se deželnemu odboru, da natančno pregleda deželni postavi o cestah od 29. aprila 1864. in 24. novembra 1868. in da predloži v prihodnji sesiji, kako naj se na podlagi dosedanjih skušenj popravita in dopolnita, da bodeta zadostovali sedanjim razmeram in potrebam.

Motivniji pride na dnevni red jedne prihodnjih sej.

Po prestopu na dnevni red poroča poslanec dr. Rojic v imenu finančnega odseka o računih za l. 1886. in proračunih za l. 1888. štipendijskega zaloga in zaloga Werdenberških štipendij, ki se odobre brez razprave.

O peticiji učiteljskih društev za Goriški, Tolminski in Sežanski okraj za zboljšanje gmotnega stanja ljudskih učiteljev (poročevalec pravnega odseka dr. Nik. Tonkli) prestopi zbor na dnevni red.

Peticija katol. polit. čitalnice v Čepovanu, da bi se cesta od Čepovanske vasi do Tolminskega okraja na Vratih uvrstila mej skladovne, (poročevalec pravnega odseka Ivančič) odstopi se deželnemu odboru, da zasliši o tej zadevi najprej cestna odbora Tolminski in Cerkljanski in stavi potem v prihodnji sesiji predloge.

Poročevalec pravnega odseka dr. Abram. — Načrt postave, ki ga je predložila vlada o ribjem lovu v zaprtih vodah, vrne se v deželni odbor, da zasliši o tej zadevi zvedence in njih mnenje potem z načrtom vred predloži v prihodnji sesiji deželnemu zboru.

Del Torre kot poročevalec posebnega odseka zastran olajšanja revščine po suši in drugih

nezgodah zadetih okrajih predlaga, da se še nekatere peticije, ki so došle o tej zadevi po zadnji seji, priložijo dotičnemu poročilu, in z njim vred priporoče visoki vladi. Vsprejeto.

Sledi poročilo peticijskega odseka. Poročevalec Mahorčič. Prošnja gospodarstvenega sveta v Mislceh za denarno pomoč v prospeh sadjereje in vinoreje odstopi se deželni odboru, da jo priporoči c. kr. kmetijskemu društvu v namen, da bi ono posredovanje doseglo od c. kr. kmetijskega ministerstva izdatno podporo občini.

Poročevalec Dottori. O peticiji društva v pomoč bolnim dijakom na Dunaji za denarno podporo prestopi se na dnevni red. — Deželni odbor pa je naročeno, naj naznani istemu društvu, da je naloženo vsem iz deželnega zaloga podpiranim dijakom na Dunaji upisati se v društvo.

Poročevalec Mahorčič. O prošnji Anhovske občine, da bi se jej dovolila denarna pomoč za vzdrževanje mosta čez Sočo v Plavah, prestopi se na dnevni red.

Poročevalec Del Torre. Bivšemu pomočnemu učitelju na Gradišči J. K. Vuk-u dovoli se povik šanje pokojnine od letnih 100 na 136 gld.

Isti poročevalec. O prošnji društva za pospeševanje klimatičnega zdravljenja v Gorici, da bi se deželna uprava upisala mej društvene ustanovnike, prestopi se na dnevni red.

Isti poročevalec. Društvu za konjske dirke v Gorici dovoli se 200 gld, za darila, ki bi se pri dirkah prihodnjega leta podelila najboljšim domačim konjem.

(IX. seja 23. decembra ob 10^{1/2} uri dopold.)

Predsednik naznani, da je z Najvišim sklepom od dne 18. t. m. dovoljeno pobirati deželni priklad na užitnino vina in davščino na pivo za leto 1888, kakor sta se pobirala za tekoče leto, dokler ne bo končno ustanovljen in potrjen deželni budget.

Poslanec Venuti in tovariši interpelirajo dež. glavarja zastran sklepa c. kr. deželnega šolskega svetovalstva o upeljavi nemščine v ljudske šole na Goriškem. Interpelacijo, odgovor in kar se je dalje godilo o tej jako zanimivi stvari smo že priobčili v 294 številki. Naj tu še podamo, da se je poslanec Gasser vsled interpelacije in kar jej je sledilo in je še imelo slediti odpovedal deželnemu poslanstvu in da je odložil tudi svoj mandat kot odbornik goriške trgovske in obrtnijske zbornice.

Poslanec Kocjančič utemeljuje svoj predlog zastran neke premene v deželni postavi o varstvu kmetijstvu koristnih tičev. On ponavlja namreč svoj lanski predlog, da bi se kos in škorec preložila iz priloge C v prilogo B iste postave, to je mej tiste tiče, kateri se smejo razen varstvenih dob loviti, če se plača 2 gld. takse. On opravičuje svoj predlog s tem, da ti tičji plemeni, kadar se preveč namnožeta pozobljeta mnogo sladkega grozdja, in da ne prizanašati tudi črešnjam in figam; da torej pri nas več škodujeta, nego koristita s pokončanjem mrčesov. — Predlog se izroči pravnemu odseku.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. decembra.

Povedali smo že, da so se pogajanja mej Nemci in Čehi, da bi prvi ustopili v češki deželni zbor, razbila. Danes nam je omeniti še, da so Nemci stavili pogoj, da se morajo okraj razdeliti po narodnostih in da se bode v nemških okrajih le nemški uradovalo, drugače ne ustopijo v zbor. V to pa Čehi neso hoteli privoliti, ker hočejo, da Čeh v svojem jeziku ravno tako dobiva pri vseh sodiščih v deželi pravico, kakor Nemeč.

Vnanje države.

Četudi od vseh stranij zagotavljajo, da se je položaj znatno zboljšal, vendar prihajajo tudi poročila o novih ruskih pripravah za vojno. Tako je Rusija sklicala vojaške novice v Kijevske, Podoljske in Volhinske guberniji, da se hitro izvežbajo. Nasproti so pa odpustili več starših izvežbanih vojakov. Rusko vojno ministerstvo hoče potem takem imeti dovolj izvežbanih vojakov, da je postavi v boj, če bode treba. Mejna straža, ki je do sedaj brojila 36 000 mož, se bode pomnožila za 60% sedanjega števila, kar je vsekako precejšnje povečanje ruske vojne sile. Vojni založniki na Poljskem dobili so jako mnogo naročil. Moke je trikrat toliko naročeno, kakor druga leta. Pa tudi ob Črnem morji se pripravljala Rusija. V pristaniščih v Odesi in Sebastopolji se pridno dela. Najela je vlada vse ladije prostovoljne mornarice za prevoz vojakov. Kakor se govori, hoče na Kavkaz in na turško mejo v Aziji v kratkem poslati Rusija več sto tisoč mož. Če je to res, ne vemo. Pisali so pa že listi, da se hoče Rusija odškodovati s turškimi ozemlji v Aziji, ko bi ne mogla v Bolgariji zopet pridobiti prejšnjega upliva. Morebiti pa bode poslala vojakov na Kavkaz le zategadel, da ondi ne bukne kak ustanek, ko bode imela vojno na zapadu. Pred nekaterimi meseci je vedel „Grazdanin“ povedati o veliki nezadovoljnosti mej Armenci. Trdil je, če se od tam umakne ruska vojska, pa bi takoj nastala druga Bolgarija. Ruske železnice dobile so baje ukaz, da morajo 1. marca tretjino uradnikov dati vladi na

razpolaganje ter imajo pravočasno skrbeti za nadomestek. — Že iz teh poročil je jasno, da položaja nikakor ne smemo preveč optimistično presojevati. Pred tem nas tudi sviri organ avstrijskega ministerstva notranjih zadev, „Fremdenblatt“, ki misli, da težišče situacije ne leži v bolgarskem vprašanju. Da odločujoči krogi nikakor trdno ne upajo, da bi se ohranil mir, najboljšo dokazuje faktum, da se vojaška posvetovanja na Dunaji še vedno nadaljujejo. Včeraj je bilo tako posvetovanje pod predsedstvom cesarja.

Mej dijaki ruskih velikih šol v Moskvi, Peterburgu, Odesi, Kijevu, Kazanu in Harkovu vlada velika razburjenost. Bilo je že več neredov. Vojaki so že morali delati red. Več dijakov so izključili, nekatere so baje dali v vojake. Na nekaterih velicah šolah so ustavili predavanja. Ruski listi trdijo, da je vzrok dijaškim izgreedom vnanja agitacija. Zapri so bivšega profesorja Peterburškega vseučilišča Oresta Millerja, ker je baje širil nihilistične ideje mej dijaki. Orest Miller je znan slovanofil. Pri nekej priliki je grajal politiko pokojnega Katkova in je bil zategadel odstavljen pred nekaterimi meseci.

Bolgarsko sebranje zaključilo se bode dne 30. t. m. Vojni budget, kateri je letos sebranje dovolilo, znaša 23 milijonov in je za štiri milijone večji od lanskega. Sebranje sklenilo je na predlog pravosodnega ministra jako strog tiskovni zakon.

Organ srbskih radikalcev, „Odjek“, hudo napada ministra notranjih zadev, češ, da je vlada pri dopolnilnih volitvah delala za liberalce in se ni menila, kaj sta se bili dogovorili obe stranki zastran volitev. Govori se celo, da hočejo radikali v skupščini predlagati nezaupnico ministru notranjih zadev, da ga prisilijo, da odstopi.

Sovetnik ruskega veleposlaništva v Carigradu, državni sovetnik Onou, pritožil se je pri turški vladi, da Kurdi prestopajo rusko mejo in ropajo, ter je zahteval, da Turčija skrbi, da se napadi ne bodo ponavljali. Morda misli zategadel Rusija pomnožiti vojaštvo ob turški meji v Aziji.

Zaradi sleparije z redi so baje na **Franco-skem** zopet tri osebe zapri. Wilson je bil zopet zaslišan in se govori, da ga morda zapró. Ko bode ta stvar pri kraji, misli baje Grevy-jev zet ostaviti Francijo in preseliti se na Angleško.

Dopisi.

Iz Trsta 23. decembra. [Izv, dop.] (Naša ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) napravila je 21. t. m. otrokom družbene zabavišča božičnico. To je že druga slovesnost, katero je ta podružnica priredila v tem letu. Imeli smo torej dovolj prilike prepričati se, s kakim naudušenjem, s kako odločnostjo in koliko ljubeznijo so se poprijele naše narodne gospe in gospodične dela narodu v blagor in korist. Praznovanje sv. Cirila in Metoda in božičnica dokazala sta nam, da bi brez ženske podružnice vse delovanje, ves trud in vsi napor moške podružnice ne imeli niti na pol onega uspeha, kakor ga ima skupno delovanje obeh podružnic. A da to lažje dokažemo opisati treba na kratko to redko slovesnost.

V prostorih slovanske čitalnice zbrali so se 21. t. m. otroci iz zabavišča, njih roditelji in mnogo druge odlične gospode, da obhajajo božičnico. Najprej bila je skušnja. Otroci so deklamovali, peli, govorili in molili tako lepo in gladko, da jih je bilo pravo veselje poslušati. Posebno dvogovori vzbujali so mej poslušalci mnogo smeha in odkritosrčnega veselja. Čuditi smo se morali, da so se mogli tako majhni, nežni otročki toliko naučiti. Prepričali smo se, da je denar, katerega trosi podružnica za vzdrževanje tega zabavišča, dobro obrnen in obžalovali ob jednem, da nimamo še slovenske šole, na kateri bi ti pridni in nadarjeni otroci mogli nadaljevati v materinskem jeziku nauke. Gospodičini učiteljci moramo pa iskreno čestitati na tem res lepem uspehu.

Po skušnji odprla so se vrata v drugo sobo. Otroci so ustopivši kar ostrmeli. Pred njimi žarilo se je v svitu nebrojnih lučic krasno odičeno božično drevo. Teško jim je bilo odtrgati oči od te nenavadne prikazni. Tu je nagovori predsednica, gospa Vekoslava Valenčičeva, ter jim v kratkih, preprostih besedah pove, zakaj so jim gospe in gospodičine hotele napraviti to veselje ter jim obljubi jednak praznik tudi za prihodnje leto, ako jej obečajo, da bodo tudi zanaprej tako pridni in ubogljivi, čemur otroci radostno pritrdijo. Na to pokliče vsacega po imenu ter jim izroči najprej culico obleke. Vsak otrok dobi potem še vrečico polno fig, pomaranč in drugih sladčic za otroška grla. No to, kar so do sedaj prejeli, nesli so otroci, ali bolje njih roditelji, domov, dobro bi bilo, da bi imeli že tam, s čimer bi se malo postadkali. Za to so naše gospe tudi skrbele. Razdelile so mej otroke raznih slaščic ter napojile je s kozarčkom prav sladkega „vinca“. Popolno veselje, sreča sijala je otrokom in gledalcem

iz očij. Zadovoljni in hvaležni peljani so roditelji svoje otroke domov in nadejamo se, da jim bode ostala ta božičnica dolgo v spominu ter jim bode zgovoren dokaz ljubezni in naklonjenosti naših gospa in gospodičen do njih in njih otrok!

Vrlému odboru ženske podružnice vsa čast in hvala na tej izrednej slavnosti. Da se le to doseglo bilo je pač mnogo žrtvovanja, mnogo poti, neutrudnega nabiranja denarja in obleke, nakupovanja, šivanja in pripravljaj. A naše dame se niso plašile dela, vstrajale so, zato pa morejo in smejo biti ponosne s prelepim uspehom. Najbolj pridobila si je našo hvaležnost in priznanje predsednica, gospa Valenčičeva, ki se je kot taka res največ prizdevala za to slovesnost! Le tako naprej vrle domorodke, delajte, trudite se, Vaš trud ne bo zastonj, rodil bo stoteri blag sad, na korist in blagor domovine. Pokažite, da tudi Slovenke, kakor Italijanke in Nemke, ljubijo svoj narod in svojo domovino, da jej tudi one ne odrečejo pomoči, kadar treba!

Ideje, za katere se moški trudijo in delajo mej možmi in mladeniči, bude na tak način ženske v otroških srcih. Nikdo si ne zna in ne more pridobiti otrok tako lepo in tako lahko, kakor ženske; zato ponavljamo, da so ženske podružnice družbi sv. Cirila in Metoda nujno potrebne in da bode naša družba še le tedaj krepko in uspešno napredovala, kadar se je bodo ženske po vsem Slovenskem tako krepko, tako navdušeno oklenile, kakor Tržičanke. Na noge torej, narodne žene in dekleta, začnite snovati tudi drugod ženske podružnice ter delati tako za boljše, srečnejšo bodočnost našo!

Iz Kamnika 19. decembra. [Izv. dop.] (Konec.) Bodi mi svobodno diletantom v spodbujbo to predstavo malo obširneje opisati. Igra „Deborah“ je zelo lepa in je slovenskemu občinstvu že znana, igrali so jo slovenski igralci v Ljubljanskem gledališču; potrebuje mnogo obojstva, a nema posebno težkih dramatičnih prizorov, tem težje pa je dobro uprizoriti jo, ker zahteva duševno naobražene, zelo izurjene igralce, ki umejo z mimiko, naglasom in modulacijo glasu notranje, duševno človeško življenje primerno izraziti.

Glavno ulogo igrala je gospa Frana Medved-Ariglerjeva. Ona je znana, zelo nadarjena igralka; predstavljala je „Deborah“ toli premišljeno in gladko ter izražala divje strastno ljubezen židkinje toli naravno in živo, da je bilo veselje. Vidil si zopet, da je rojena igralka, škoda le, da nema dramatične šole. Njej, ki je toli dovezetna za gledališke igre, želeli bi, da je vidila rusko dvorno igralko Niemann-Rabe ali pa francosko Saro Bernhard, slišala bi, kako in kaj se vse more izraziti s človeškim glasom.

Njena nasprotnica, Ana, bila je njena sestra gospica Josipina Medvedova. To je bila njena prva večja in težja uloga, a izvršila jo je tako izborna, da si je pridobila vso simpatijo občinstva; njena ljubka zvonjavnost, njen jasen in prisrčen govor, njeno mirno, nežno vedenje bilo je povsem primeren, dovršen izraz njene tihe, mirne, globoko udane ljubezni do županovega sina Jožefa. Ljubeznivejše Ane si ne bi mogli želeli!

Jožefa predstavljala je gosp. Fran Stele premišljeno in spretno in sem ter tja uprav vzgledno možato v postavi in besedi, posebno v prizoru, ko se je vrnil z Dunaja, kamor je bil šel k cesarju prosit za odstavljenega starega učitelja ter živo pripoveduje svoji ljubljeni ženi Ani o preblagem cesarju. Njegov oče, župan Lovro, bil je gosp. Jože Fajdiga; kakor on vsako svojo ulogo premišljeno in izborna izvrši, tako je igral tudi župana; teško da bi ga kdo boljši v Kamniku.

Staro Lizo, sključeno vaško devico, ki je že mnogi par zaročencev spremila pred oltar ter mu molek podarila s primernim opominom, igrala je gospica Marija Steletova toli primerno in dobro, da ne bi mogli želeli si boljše, to pričal je grohoten smeh.

Dve diletantini nastopili sta v tej igri prvič na oder ter takoj pokazali, da bodeta čitalnici dve vrli moči: gospica Barbka Medvedova kot kmetško dekle Rozika in gospica Josipina Vanossijeva kot judinja.

V zelo mičnem prizoru, ko brhka Rozika pri županovih na polji seno grabi in s svojim ljubkim glaskom narodno pesenco poje ter jej gosp. Jože Stadler kot kmetški fant Jakob in kosec pomaga, pridružila se je znana Kamniška pevka gospica Marija Čebulova in je ta prizor občinstvu zelo ugajal. Dobro je igrala tudi gospica Marija Osoletova krčmarico.

Tudi ostale manjše moške uloge bile so v najspretnjših rokah: Gosp. Gregor Slabajna kot župnik, gosp. Anton Arigler kot učitelj, g. Anton Binar kot slepi stari Abraham in g. Jože Stele kot Ruben so Kamniškemu občinstvu priljubljeni igralci. Gosp. Fran Jašovec kot zdravnik vzbudil je s svojo masko in igro mnogo smeha.

Tudi postranske ulogice bile so hvalevredno igrane: g. Anton Seničar kot krojač, g. Bernard Ravnikar kot stržinar in g. Jože Adamič kot pek, da celo Balbina Eppichova kot deklica — vsi so kazali, da jim je zelo mar, da se igra ubrano in gladko izvrši. Poseben, očarljiv kolorit dale so igri krasne slovenske noše iz sedemnajstega in osemnajstega stoletja, a ne morda danes ponarejeno, ampak vse pristno po sto in več let staro: prelepe dragocene avbe zlatom in srebrom vezene, isto tako krila iz svile s telovniki zlatom in srebrom prepletanimi, rute, trakovi, plajšči in klobuki ter sreberni zlatom okovani pasovi in zlati uhani in prstani, kar je vse ležalo do danes po imovitejših Kamniških hišah v skrinjah in shrambah skrito in nepoznano.

Radi posebnosti moramo omeniti, da je župan nosil tristo let star s zlatim trakom obrobljen klobuk, kateri se je gotovo rabil v oni dobi kakemu Kamniškemu mestnemu dostojanstveniku. Čudili smo se tem slikovitim, bogatim nošam in nehoté se nam je urinila misel, da je videl naš narod res boljše čase, poleg tega pa smo se tudi uverili, da slovenski pregovor: „čez sedem let vse prav pride“ ne velja več, ampak, da odslej bodemo morali reči: „čez sto in še več let vse prav pride“.

In vse navedene dragocenosti je nabral trudoljubivi g. Jože Stele, ki je od hiše do hiše letal in kakor dihur jih iskal in iztaknil.

Kamniški gledališki diletanti smejo biti ponosni na igro „Deborah“; predstavili so je toli ubrano, gladko in naravno ter živahno in slikovito, da se občinstvo ni moglo načuditi in dovolj diviti ter jim je izraževalo često živo priznanje. Ž njo pridobili so si nov lovorov venec.

Po igri imeli so še igralci v stari noši skupen obhod po društvenih prostorih, potem pa je bila prosta zabava, v katerej se je vrstilo lepo petje s primernimi napitnicami, osobito pa je pevsko društvo „Lira“ družbo razveselilo s prelepimi četverospevi in zborom „Cigani“ in imeli smo zopet prilike diviti se zvonkemu tenorju našega g. Stefančiča.

Občinstvo je bilo izredno navdušeno in živo je pritrjevalo besedam g. Staniča, ki je zahvaljeval se diletantom na njihovem trudu in požrtvovalnosti rek, da kakor ves napredek naše narodne stvari tako tudi uprizorjenje igre „Deborah“ v Kamniku izvira le iz vroče, iskrene ljubezni do naroda in domovine.

Oklenimo se torej z vso dušo, zložno, brez osobnih želj in teženj naših čitalnic, naših narodnih odgojevališč, osobito sedaj, ko zgublamo še to malo narodnih šol, kar jih imamo, da bode naša narodna stvar rastla, napredovala in cvetela.

V to pomozi Slovincem Bog!

Cirilov.

Domače stvari.

— (Umrl) je preteklo soboto v Žabnici na Koroškem g. Lambert Ferčnik, tamošnji dekan in župnik, konsistorijalni svetnik, izvrsten domoljub in pisatelj slovenski, porojen dne 17. septembra 1827 v Svečah. Lahka mu zemlja!

— (Pisateljskega društva) zabavni večer bode jutri, v četrtek 29. t. m. ob navadni uri v steklenem salonu čitalničnem. — Predsedoval bode g. prof. Levec, čital pa g. dr. Vladimir Burmycz pl. Milkowicz.

— (Na Dunaji) zaprli so v soboto zvečer, kakor smo že včeraj v telegramu javili, dr. Karola Živny-ja, lastnika in urednika tedniku „Parlamentar-ju“ zaradi veleizdaje po § 58. lit. c. „Parlamentar-ja“ zadnji dve številki 51. in 52. bili sta zapolnjeni zaradi člankov „Die Czechoslaven“, „Die Russen Oesterreichs“ in „Die geschichtliche Losung und die Slovenen“, v katerih je državno pravdnštvo našlo hudodelstvo veleizdaje. Kakor čitamo v Dunajskih listih so v soboto pozno na večer dr. Živny-ja v njegovem stanovanju prijeli, preiskali njegovo stanovanje ter našli mnogo, skoro izključno ruskih pisem, katere je komisija vzela seboj, Dr. Živny je rodom Čeh, dovršil svoje študije na vseučilišču Dunajskem in bil doktorjem juris promoviran v Krakovu, na kar je pristopil kot sotrudnik k bivši „Trübne“ in

se poročil z najstarejšo hčerjo pokojnega Skrejšovskega. Po slednjega smrti uredoval je sam tednik „Parlamentar“, ki se je bavil z raznimi slovenskimi vprašanji. Dr. Živny je jedva 29 let star.

— (Nemška temeljitost.) Škofjaloka je na Koroškem. Kdor tega ne veruje, čita naj „Tagesspost“ št. 355, z dne 24. t. m., ondu bode našel črno na belem, da je bil mej drugimi doktorjem zdravilstva na vseučilišču v Gradci promoviran gosp. „Alois Homann aus Bischoflack in Kärnten“.

— (Klub slovenskih biciklistov) ima jutri v četrtek 29. decembra svoj prvi zabavni večer v steklenem salonu Ljubljanske čitalnice.

— (Prostovoljna požarna straža Ljubljanska) imela je na sv. Štefana dan v kazinskem steklenem salonu svojo božičnico, katere se je udeležilo nad 600 osob, mej njimi tudi F. M. L. vitez Keil. Na božični „jelki“ bilo je mnogo lepih daril za ognjegasce in njih obitelji. Stotnik F. Doberlet je kakor druga leta, tako tudi letos vsem želel vesele praznike in veselo novo leto ter jim polagal na srce, da nadaljujejo svoje občnokoristno delovanje.

— (Poziv) prinaša zadnji list „Soče“, obrnen k slovenskim županstvom poknežene grofije goriške in gradiščanske. Pozivljajo se županstva, naj skličejo starešinstvene seje, ki bodo slovesno izjavile, da se popolnem ujemajo z izjavo ljudskih zastopnikov v goriškem deželnem zboru, ki so po dru. Ant. Gregorčiči zatrjili, da si zvestobe do presvetle vladarske hiše narod naš ne pusti trgati iz srca pa tudi ne sumničiti od nobene strani.

— (Kazenska pravda) dr. Ivana Tavčarja dobiti je še izvod po 10 kr. v „Narodni Tiskarni“. Ker je ves dohodek namenjen na korist „Narodnemu Domu“, opozarjamo še jedenkrat slavno občinstvo na to prezanimivo brošurico.

— (Sirarsko zadrugo) snujejo v Selu pri Bledu. Vodila jo bodeta posestnika Janez Soklič in J. Mandelc.

— (Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Litiji) bode zborovala 1. januarja 1888 — novega leta dan, dan zlate maše sv. Očeta Leona XIII. — ob 4. uri popoldne v gostilni g. Oblaka. Častiti udje se uljudno vabijo, da pridejo v polnem številu, — ne bode odveč, ako donesó letni „obolus“ — a pričakujejo se tudi novi bratje in sestre. Za primerno vedrilo bodo blage volje skrbeli pevci Litijskega pevskega društva.

— (Bralno društvo v Borovnici) ima svoj letni občni zbor dne 31. decembra 1887. v svojej sobi, na dnevnem redu so poročila o društvenem stanju in volitev odbora. K zboru uljudno vabi Odbor.

— (Vabilo) k veselici, katero priredi „Bralno društvo v Žužemberku“ dne 1. januarja 1888. Začetek ob 8. uri zvečer. Vspored: 1. Petje. 2. Loterija. 3. Prosta zabava. K obilnej udeležbi najuljudneje vabi Odbor.

— (Narodna čitalnica v Vipavi,) napravi na Silvestrov večer prosto zabavo. Vspored: Petje, deklamacija, tombola. — Začetek točno ob 8. uri zvečer.

— (Hrvatsko ljudsko šolstvo) tako lepo napreduje, kakor najbrže nobeno drugo v Avstriji. Iz zadnje številke šolskega lista „Napredka“ posnamemo sledeče: „Kr. županijska oblast v Bje-lovaru poslala je za 24 šol 235 gl. književnemu zboru“. To društvo ima sedaj 20.000 gl. glavnice, ter je izdalo od leta 1871. že XX. pedagogičnih knjig in 13. knjižic za mladino. Društvo „Učiteljska zadruga“ ima 31.500 gl. glavnice. Za „hrvatski učiteljski dom“ so nabrali do sedaj učitelji in drugi domoljubi že 22.000 gl. — Tudi pri nas bi bilo lahko bolje, ako bi se slovensko učiteljsko oboje malo bolj gibalo ter njih naporu podpirali od merodajnih krogov „vlade in deželnih zborov!“

K. k. Landes-Gendarmerie-Commando Nr. 12. ad Nr. 2069.

An die löbliche Redaction der Zeitschrift „Slovenski Narod“

in Laibach.

Auf Grund des §. 19 des Press-Gesetzes vom 17. Dezember 1862 ersuche ich den im Blatte Nr. 275 vom 2. Dezember 1887 unter dem Schlagworte „Kočevski besnosti“ erschienenen Artikel, wie folgt zu berichtigen:

„Nach den gepflogenen Erhebungen ist sicher-gestellt, dass Wachtmeister Johann Unterrainer, Bezirks-Gendarmerie-Commandant zu Gottschee, am

22. Novembra l. J. nachmittags in einer solchen Entfernung von den übrigen vor dem Posthause versammelt gewesen Leuten gestanden sei, dass er bei der Dunkelheit das Werfen eines Eies an den Steueramts-Adjunkten Oblak unmöglich gesehen haben konnte, er deshalb und weil damals eine weitere Unordnung nicht vorfiel, auch keinen Grund zum Einschreiten hatte."

Laibach, am 27. Dezember 1887.

Šmetana, Rittmeister.

Spominjajte se Ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobitkih. (890-13)

Avstrijska specialiteta. Mnogetletna izkušstva so dokazala, da se je „Mollov Seidlitz-prašek“ pri vsakršnem slabem prebavljenju in zaprtju kot jedino uspešen lek izkazal. Cena skatljici z navodom 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (19-9)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192-194)

za vse leto gld. 4,60; za pol leta gld. 2,30; za četrt leta gld. 1,15.

Današnjemu listu pridjana je priloga: Vabilo na naročbo „Kmetovalca“.

Listnica uredništva: Lößlicher Schönsteiner Männer-Gesangs-Verein „Liederkrantz“! Zahvaljujemo se prav srčno na laskavem vabilu na Vaš „Kränzchen“ dne 5. januarja, a obžalujemo, da se Vašemu vabilu odzvati ne moremo, ker si ne obetamo posebne naslade. Vabilu ste dodali pet kratkih vrstic, v njih pa skoro ravno toliko pravopisnih napak, bojimo se torej, da tudi nemška konverzacija na „venčku“ ne bode baš uzorna. Zatorej priporočamo, da se najprej nemški učite, da zlasti vprašate kakega Celjskega nčenjaka, kakó treba pisati besede „gefällig“, „Correspondent“, „Schalthal“ i. t. d., kajti potem bode še le naš „Correspondent S. aus dem Schalthal“ začel premišljati, ali bi Vas vzel za „Vorbild“ in v dem.

Loterijne srečke 24. decembra.

Na Dunaji: 20, 56, 49, 79, 60.
V Gradci: 51, 13, 39, 30, 35.

Tujci:

27. decembra:

Pri Slonu: Verner z Dunaja. — Kramer iz Prage. — Fašan iz Kamnika. — Frando iz Kranja. — Ladstätter iz Domžal. — baron Placker iz Trsta. — Richter iz Opatije. Pretnar iz Opatije.

Pri Malici: Tranche iz Rige. — Hostnik z Dunaja. — Placotta iz Italije. — Krauner iz Logatca. — Warrant iz Pulja.

Pri južnem kolodvoru: Mandelberg iz Zagreba. Masko iz Gradca. — Židovnik iz Lije. — Miron iz Ržana.

Umrlj so v Ljubljani:

23. decembra: Anton Švigel, hišni posestnik, 60 let, sv. Petra cesta št. 62, za tuberkulozo.

24. decembra: Leopold Kosmač, branjevčev sin, 4 leta sv. Florjane ulice št. 36, za kozami. — Janez Gruden, kavarnar, 48 let, Dunajska cesta št. 13, za kapljo. — Valentina Brolih, delavčeva hči, 9 let, Kravja dolina št. 26, za žoltico.

27. decembra: Teodor Lampič, zasobnega uradnika sin, 4 tedne, Florjanske ulice št. 13, katar v želodcu in črevih. — Ivana Kozjek, delavčeva hči, 5 let, Tržaška cesta št. 35, za škariatico.

V deželnej bolnici:

22. novembra: Jožef Kozin, delavec, 40 let, za blaznostjo.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Moč krina v mm.
26. dec.	7. zjutraj	730.05 mm.	-20.0° C	sl. zah.	obl.	4.70 mm.
	2. pop.	728.06 mm.	-13.2° C	sl. zah.	obl.	snega.
	9. zvečer	726.74 mm.	-11.6° C	sl. zah.	obl.	
27. dec.	7. zjutraj	727.45 mm.	-8.0° C	sl. svz.	sněž.	9.70 mm.
	2. pop.	727.71 mm.	-6.2° C	sl. svz.	sněž.	snega.
	9. zvečer	727.60 mm.	-8.0° C	sl. svz.	sněž.	

Srednja temperatura - 14.9° in - 7.4°, za 12.0° in 4.6° pod normalom.

Dunajska borza

dne 28. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 76.50	gld. 76.05
Srebrna renta	79.20	78.80
Zlata renta	107.90	106.50
5% marca renta	90.60	90.00
Akcije narodne banke	858.00	853.00
Kreditne akcije	267.90	266.70
London	126.90	127.00
Napol.	10.00	10.05
C. kr. cekini	6.01	6.01
Nemške marke	62.37 1/2	62.37 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	162 50
Ogerska zlata renta 4%		96 45
Ogerska papirna renta 5%		80
5% štajerske zemljiš. odvez. oblig.		105
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		125
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice		
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice		99 25
Kreditne srečke	100 gld.	180
Rudolfove srečke	10	19 80
Akcije anglo-avstr. banke	120	96 25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.		207 75

Poslano.

(7-48)

GLAVNO SKLADIŠTE

MATTONIJEVE

GIESSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujude pice,

l kas izkuššan liek proti trajnom kašlju plučevine l želudca, bolesti grkljana, l proti mehurnim kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari l Widn.

Trajno sedenje

prouzroč. motenje v prebavljenju, otekanje jeter, zabasanje, zlato žilo i. t. d. Te bolezni ozdravi Lippmann-ov Karlobadski šumeci prašek. — Dobiva se v skatljicah po 60 kr. in po 2 gld. v lekarnah. (638-5)

Nepresegljivo za zobe

I. Salicilna ustna voda, aromatična, upliva okrepljujude, ovira spridenje zob in odstranjuje smrdčo sapo. Velika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah, splošno priljubljen, upliva okrepljujude in nareja zobe svetle in bele. a 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti. (616-11)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy originalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene zastoj razprava o varovanju zob in ust.

Na prodaj so (914-2)

namizna jabolka

kilo po 12 kr.
v J. Strzelbe prodajalnicah
v Spitalskih ulicah in na sv. Petra nasipu.

Marijacejske kapljice za želodec,

isvrstno uplivaajoče pri vseh boleznih želodca.

Neprekoaljive pri pomanjkanju slasti do jedi, slabem želodcu, smrdči sapi, napanjanju, kislem podiranju, koliki, želodčevem kataru, zgagi, ako se nareja pesak in pšeno ter se nabira praveč sleza, pri zlatenici, gnusju in bljuvanju, glavobolju (če izvira bolečina iz želodca), krči v želodcu, zapiranju ali zabasanju, preobloženju želodca z jedjo ali pijaco, glistah, boleznih na vranih, in z jetrih ali slati žili. — Cena steklenici z navodilom, kako se rabi, 35 kr., vel. steklenici 60 kr.

Glavno zalogo ima lekar

KAROL BRADY v Kromerizu (Moravsko).

Marijacejske kapljice neso nikako tajno sredstvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako rabit, ki se pridene vsake steklenici.

Prizne v skoro vseh lekarnah.

SVARILLO Prizne „Marijacejske“ kapljice se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka steklenica imeti rudo zavitek z gorenje varstveno znamko in s navodom, kako rabit, ki se pridene vsake steklenici, opomniti je, da mora biti navod tiskan v tiskarni H. Gusek-a v Kromerizu.

Pristne imajo: V Ljubljani: lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos. Swoboda. — V Postojani: lekar Fr. Bagorech. — V Škofji Loki: lekar Karol Fabiani. — V Radovljici: lekar Aleksander Roblek. — V Rudolfovu: lekar Dominik Rizoli, lekar Bergmann. — V Kamniku: lekar J. Močnik. — V Črnomlju: lekar Jan. Blasek. (738-11)

Zdravila za živino.

Stupa za živino.

Ta prav dobra stupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev. (600-12)

Konje varuje ta stupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plučnih in vratnih boleznih ter odpravlja vse gliste ter vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobe mnogo dobrega mleka.

Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretegu zil, otekanju kolena, kopitnih boleznih, otrpenosti v boku, v krizi i. t. d., pri otekanju nog, mehurjih na nogah, izvinnjenju, otisicanju od sedla in oprave, pri sušici i. t. d., s kratka pri vseh vnanjih boleznih in hibah.

1 steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld.

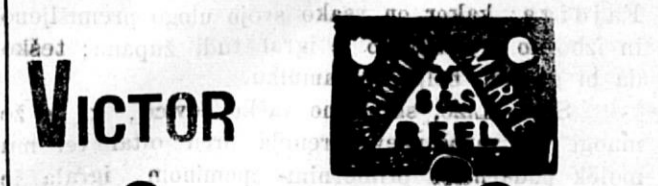
Ta zdravila se dobe pristna samo v

„LEKARNI TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani. — Razpošilja se vsak dan po pošti.

CACAO

ČOKOLADA

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (800-35)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delicates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštne povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV. Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Transparenti:

Papež Leon XIII. in Ciril in Metod

za papeževo slavnost

dne 31. decembra 1887

se edino dobivajo pri (919-1)

Peregrinu Kajzelu,

v Ljubljani, Stari trg.

V zalogi ima tudi razne priprave za razsvitljavo.

„NARODNA TISKARNA“
v izvirni obliki
v elegantnej obliki